

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 3

**Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.**

Sessió celebrada dia 4 d'octubre del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) *De l'Hble. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).*

30

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, bones tardes i gràcies per la seva presència. Comença la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts per tractar la compareixença de l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda, per tal d'explicar els projectes de l'acció de govern. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, un momentet. Substitucions? No n'hi ha. Endavant, té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la Conselleria d'Economia i Hisenda té des d'aquesta legislatura incorporades el que són les funcions, les competències de l'àrea de treball. Aleshores, en aquest moment, per tant, la Conselleria d'Economia i Hisenda en aquesta legislatura serà responsable de les qüestions d'hisenda, qüestions d'economia, foment de l'activitat econòmica i finalment treball. Com que hi ha molts d'aspectes que a la meua manera de veure es poden analitzar, tenc la intenció de demanar molt prest una sèrie de compareixences, algunes de les quals ja he fet efectives, per tal de poder tenir un debat polític amb tots vostès, amb els representants dels ciutadans, per tal de poder analitzar les qüestions concretes sectorials que afectin els temes que creguin que tenen aquesta dimensió. Per tant, és la meua intenció deixar fora del contingut d'aquesta intervenció d'avui, pendent d'un estudi específic, la qüestió del desenvolupament econòmic de la comarca del Raiguer, m'acaben d'anunciar que la compareixença està ja admesa per a dia 11 d'aquest mes. La qüestió del tema de Treball, que lògicament crec que haurà d'esperar a tenir l'efectivitat de la competència que encara no s'ha pogut realitzar, la deformació, que pens també fer, serà objecte d'una presentació específica per part d'aquest conseller que els parla, i la de la política telemàtica que ja va ésser objecte de la compareixença a final del darrer període de sessions i que probablement podrà tornar ésser prest objecte de debat, si més no almanco d'informació. Finalment vull deixar fora del contingut d'aquesta presentació les accions que des del centre Balears-Europa, i des de la mateixa conselleria es duen amb altres illes de la mediterrània per tal de millorar el tractament que tenim, el conegut projecte d'IMEDOC, de les illes de la Mediterrània occidental. Aleshores, si em permeten, veuríem les quatre qüestions principals que sí els plantejaré en aquesta compareixença del dia d'avui.

En primer lloc, l'objectiu primari, inicial, bàsic i central de la política de la Conselleria, sense cap dubte, és l'aplicació d'un model de gestió econòmica i financera rigorós per a aquesta administració autonòmica. No hem, realment, d'introduir grans canvis, però sí que és necessari aprofundir en els que ja s'han pres. Aquestes, a la meua manera de veure, serien les sis línies que fan real el compliment d'aquest primer objectiu. En primer lloc, el compromís que la despesa total a l'administració dels pressuposts generals autonòmics, tenguin o respectin la tendència cap a la despesa inversor, cap a aquests índexs altíssims al voltant del 50% de dedicació de la inversió de les despeses públiques, com ha anat succeint pràcticament tots els anys als comptes d'aquesta administració. Això, a més a més, no és una declaració d'intencions que es proclama quan s'estudia aquest pressupost. És un fet, insistesc, que vostès poden analitzar quan analitzen aquests comptes, i que el Tribunal de Comptes ha detectat i reconegut en el seu darrer informe.

Punt segon: compromís per mantenir la despesa de personal per població per sota de la resta dels índexs mitjans de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, tal com ve, també, succeint. Això, lògicament, sols és possible amb una aplicació constant de la informatització i de la tecnificació més avançada en els processos administratius. Tenim i mantenim una despesa de personal molt reduïda, una despesa, en només tres funcionaris per mil habitants. Jo diria que molt davall de *ratios* utilitzats per altres administracions, Aragó està en el 5'5, fins i tot Extremadura amb el mateix nivell competencial que aquestes illes, amb dotze funcionaris.

Tres. Compromís perquè se segueixi mantenint el nivell d'austeritat que ens ha pogut disposar d'uns *ratios* realment reduïts del que és despesa en béns corrents i serveis respecte al total pressupostari.

Quatre. Compromís que, exactament igual que ha passat fins ara, aquesta autonomia no contribueixi al agreujament del que és el problema de descontrol de la despesa pública, repetesc, que pateix l'Estat espanyol.

Cinc. Compromís per mantenir els nivells d'endeutament actuals que en termes relatius lògicament se situen en els darrers llocs de totes les autonomies.

Sisè. Una qüestió que no per dita, jo crec que moltes vegades, és menys important que és també el compromís de mantenir aquestes xifres al voltant al 10% del pressupost, destinades a despesa social, en una autonomia com la de les Illes Balears que, a pesar de mantenir aquest esforç any rera any, crec que és un projecte no suficientment conegut per la majoria de la població.

Aquesta política de control és una política que es complementa amb mesures que lògicament la fan possible, com és el control estricte dels pagaments del Govern balear, que segueixin fent dins els marges que s'estan fent a l'actualitat, entre 30 i 90 dies segons les quantitats, i que a més el rigor en el control dels mecanismes de contractació se segueixi produint, i que aquest rigor demostrï, com ha demostrat el darrer informe del Tribunal de Comptes, un percentatge realment baix a la utilització del mecanisme legal de la contractació directa. El control de l'execució dels pressuposts que ha permès nivells d'aprop del 90% en la gestió de la despesa inversora i els altres controls que són propis de la Conselleria.

Tot i que es mantenen objectius de millora permanent dels serveis, com segueix essent la supressió del paper com a mètode de transacció comercial, l'aplicació de les noves tecnologies, de l'EDI a l'administració pública, som la primera administració pública que ha introduït aquesta tecnologia en la seva tramitació administrativa com així ho ha reconegut la Intervenció General de l'Estat i la pròpia Unió Europea, dins el seu programa TEDIS, tot i que seguir aquests mètodes de permanent millora del servei, els resultats que hem assolit fins ara han permès que una empresa independent, una empresa d'anàlisi de *rating*, com és *Standard and Pears* hagi donat en aquest moment una excel·lent qualificació a l'endeutament del Govern balear. El rigor en la gestió també es demostra en el fet que el Partit Popular, a nivell fins i tot d'altres autonomies, ha hagut de tornar a aplicar a moltes d'elles la intervenció prèvia que el Partit Socialista havia eliminat. Aquest control de la despesa a les Illes Balears, mai no s'ha abandonat aquesta pràctica, i jo crec que té gran part de la responsabilitat del que han estat els resultats actuals.

Encara dins els 50.000 milions de pessetes aproximats a què puja el pressupost de les Illes, hi ha sense cap dubte molt de conceptes on es pot millorar, on s'ha de millorar, com ha passat amb el tema de la contractació, com seguirà passant amb tots els temes de rigor administratiu, però jo crec que ha de quedar clar que això es produeix dins el context d'una estricta correcció que els senyors diputats coneixen, malgrat que per raons òbvies no es puguin, a vegades, admetre públicament.

El segon objectiu més important que ha de tractar aquesta conselleria en aquest període de legislatura és, sense cap dubte, la millora del finançament autonòmic. Em referesc al finançament del Govern balear, Parlament, i en general el sistema públic d'autogovern. Tot i que és cert que el balanç dels darrers dotze anys ha estat d'una millora progressiva, ara en aquest moment tenim el repte de negociar un nou sistema de finançament autonòmic. Un nou sistema que, des del nostre punt de vista, ha d'introduir d'una forma definitiva el que és l'aplicació de l'article 15 de la LOFCA, el que és, d'una vegada seriosa, la corresponsabilitat fiscal i el conflicte permanent de la població de fet, població de dret. Nosaltres volem que el Govern pugui dir als ciutadans, "miri vostè paga aquesta quantitat a canvi d'aquests serveis públics", nosaltres volem que el cost de l'autonomia sigui un cost que pugui percebre el ciutadà per saber què rep a canvi del que paga. Vostè sap el que paga, i vostè ha de saber el que rep. Si efectivament, el ciutadà creu que paga més del que rep, jo crec que a les eleccions és allà on ha de fiscalitzar l'acció de govern. Si creu efectivament que rep una justa proporció del que paga, pot idò donar un suport a l'acció de govern. Jo crec que és imprescindible que el desenvolupament autonòmic de l'estat de les autonomies, serveixi precisament per poder donar la cara davant el ciutadà, explicant que és el que es fa amb els seus doblers.

Ara per ara, el Govern, la Comunitat Autònoma en general rep el 10% de l'Impost sobre la renda de les persones físiques. Crec que això és una qüestió ja coneguda per tothom, i suficientment debatuda. Jo no m'amag sempre de dir que consider que això és una discriminació, i que això ha estat una relegació dels ciutadans d'aquestes illes a un segon estadi dins l'estat de les autonomies. Mirin, amb això, amb només un 10% de l'Impost sobre la renda de les persones físiques, i amb els tributs cedits, es donen els serveis que es veuen. Lògicament, les comparacions sempre són odioses, però hem d'intentar que el ciutadà pugui triar davant el que es fa amb aquest 10% de la renda, i el que es fa amb el 90% de la renda restant, el que es fa amb l'endeutament de les altres administracions, i amb els altres tributs que suposen gairebé el 95-97% de tota la tributació fiscal de l'Estat espanyol.

En tercer lloc, dins el capítol de les relacions amb Madrid, amb l'Estat central, amb l'administració central, la Conselleria dona suport tècnic a una feina que és de tot el Govern, i per dir-ho millor, és un feina que és de tota la societat: demanar un tractament fiscal diferent per a les Illes Balears, diferenciat. Un règim econòmic i fiscal diferenciat per a aquestes illes. Insistesc, no per a l'administració pública, no per al Govern, no per als ajuntaments, o no sols per a aquestes administracions, principalment per als ciutadans. Dit en termes macroeconòmics, no per al 3% del producte interior brut, sinó per al 97% restant, perquè són els ciutadans els que més pateixen, i de forma més directa, el que són en termes generals les conseqüències de la insularitat.

Dins d'aquesta línia la postura, lògicament del conseller que els parla i del Govern com a col·lectiu, és la següent. En primer lloc, consideram un objectiu prioritari, un objectiu innegociable, arribar a tenir un règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears. Lògicament, per a això necessitam tot el suport possible, especialment dels grups polítics amb pes, i en aquests moments amb pes a Madrid, que són els que realment poden decidir en aquest moment. Es tracta que al Congrés de Diputats de l'Estat espanyol no hi hagi una oposició important a aquest projecte tan, tan fonamental per al futur d'aquestes illes. En segon lloc, volem el millor estatut possible. De la mateixa forma que quan en el seu moment es va crear la comissió en el Parlament balear, acceptàvem totes les esmenes de l'oposició amb l'objectiu de poder arribar al consens, cosa que no es va aconseguir probablement per culpa del conseller que els parla, però no vaig aconseguir en aquell moment el consens de totes les forces parlamentàries, avui, jo crec que passades les eleccions, passada l'anterior legislatura, avui podem tornar a intentar aconseguir aquest consens, avui entre tots podem tornar aconseguir el millor estatut, però sempre, sempre que la dimensió d'aquest estatut sigui una realitat. És a dir, que aquestes illes pugui, com a objectiu prioritari, gaudir d'aquesta diferenciació, d'aquest reconeixement del seu fet insular. Volem el màxim possible dins del que és un règim econòmic i fiscal diferenciat, i volem, i ho dic aquí una altra vegada més, el màxim possible amb el suport de tots. El règim econòmic i fiscal no pot ésser un projecte d'un partit polític, no pot ésser un projecte d'una legislatura, ha d'ésser un projecte que tenguï el màxim consens possible, que tenguï la màxima estabilitat possible, la màxima perdurabilitat possible, i que no estigui a expenses de conjuntures momentànies.

Quart objectiu de la Conselleria. El Govern balear, a més a més de veure la necessitat de millorar les possibilitats de competir de la nostra estructura empresarial, quan parl d'estructura empresarial sempre vull recordar que estic xerrant del que és una empresa, empresari, treballadors i tots els factors que intervenen lògicament en el món empresarial, a més, insistesc, de fer aquest esforç, el Govern vol obrir vies, vol obrir xarxes, vehicles per a la introducció de les noves activitats econòmiques que puguin permetre a les Illes Balears obrir un camí d'innovació, d'incorporació de les noves tendències empresarials, en definitiva del sector quaternari, com a factor clau de diversificació econòmica del nostre model. Això, lògicament, no ho vol fer el Govern perquè tenim la matèria primera. Nosaltres en aquestes illes tenim aquesta matèria, jo diria que tan valuosa, que és sense cap dubte l'esperit emprenedor dels nostres ciutadans. El que volem fer és crear el clima adequat, i això passa per fer una actuació que pugui generar formació, que pugui generar un ambient atractiu per donar feina a gent amb qualificació. Es tracta, en primer lloc, del projecte del Parc balear d'innovació tecnològica. I dins aquest terreny el Govern farà els esforços que siguin necessaris per a crear unes infraestructures adequades de nivell, competitives, per atreure aquesta activitat econòmica. I no farem cap inversió en creació d'empreses. El Govern no assumirà el risc que sí ha d'assumir el mercat. Qui ha de triar les inversions? Qui ha d'assumir el risc? Sempre serà el sector privat que, en definitiva, és qui arriscarà els seus doblers. No puc avui fer una exposició extensa d'aquesta qüestió, perquè entenc que és una qüestió suficientment important com per mantenir un tractament específic i concret, però sí vull donar certes condicions que jo crec que avui estic en disposició a comprometre'm a respectar. Aquest projecte tindrà el màxim nivell de protecció mediambiental, aquest projecte tindrà el màxim nivell de participació privada, aquest projecte tindrà el màxim nivell de participació de la Unió Europea, i aquest projecte té, lògicament com no podia ésser d'una altra manera, el meu compromís de la màxima transparència. Rigor a la gestió econòmica, millora del finançament autonòmic, creació d'un règim fiscal i econòmic especial per a les Illes en línia amb la Constitució, i estratègia de diversificació amb un punt de partida com és el punt de Parc balear d'innovació tecnològica, aquestes són les quatre línies que vull destacar per dos motius, perquè són especialment importants, i en segon lloc perquè altres línies, com he dit abans, seran objecte de compareixences concretes per a informar els diputats, els senyors diputats i senyores diputades del que feim. Tot i així, faré una petita menció, petita, insistesc, d'altres qüestions que tot i que siguin objecte d'aquesta anàlisi crec que no han de quedar al marge, almanco al marge d'una menció.

La Conselleria du des d'enguany competències de Treball. Les que ja tenia el Govern, però lògicament les competències de treball importants estan per venir. Tenim intenció de poder arribar a un acord, cosa que creguin que és certament difícil, amb l'administració central, però crec que podrem tenir prest aquestes competències. Tenim en aquest moment un pla de formació. Tenim un pla de diàleg amb els col·lectius socials, i si la Mesa del Parlament ho accepta, lògicament prest els podré donar una explicació. Per al Govern aquesta és una qüestió també molt important, com probablement molts d'observadors hagin pogut ja detectar darrera de certs signes que s'han constatat en aquests dies. La Conselleria du i continua duent un esforç, jo crec que eficient, a més d'eficaç, però eficient, barat en definitiva, en les relacions amb Europa i de forma eficaç. Ho puc dir clarament, som probablement la primera autonomia espanyola en participació en programes europeus, lògicament no som la primera autonomia en finançament perquè aquí influeixen altres sectors que vostès no desconeixen. Però creguin-me, que tenim una quantitat molt important d'iniciatives en funcionament en aquest moment. El Parc balear d'innovació tecnològica, l'estratègia telemàtica, avui són finançades per Europa. També vull destacar l'acord de l'IMEDOC, crec que és un acord molt important, estratègic per a aquestes illes, de futur, i és voluntat inequívoca d'aquest govern donar contingut a aquesta relació establerta amb aquestes illes davant Europa, amb l'objectiu prioritari que les Illes puguin ésser escoltades davant la Unió Europea. També, lògicament, donarem les explicacions en el seu moment. El centre Balears-Europa, avui ja és un centre obert a totes les administracions públiques de les Illes Balears que hi han volgut participar, a tots els ajuntaments que hi han volgut participar, a totes les cambres de comerç, les entitats financeres, universitat, i totes les institucions en definitiva que se'n poden aprofitar.

He dit que ja havia vingut aquí a fer una compareixença amb el balanç de la política telemàtica, però crec que podré tornar o els podré donar més informació. Tenim objectius molt clars i estam fent moltes actuacions en aquesta matèria. I voldria també destacar importants col·laboracions amb entitats municipals sensibles a aquestes iniciatives.

El tema del Raiguer, que insistesc que serà també objecte d'una compareixença, jo crec que ha estat un tema important, tendrem el repte de la renovació del programa, crec que l'aplicació fins avui ha estat un èxit. S'ha generat una inversió privada de més d'11.000 milions de pessetes en un any, a una comarca de prop de 50.000 habitants. Hem detectat inquietuds, hem detectat vitalitat, desitjos de feina. El Raiguer en definitiva no era mort. Tenim 34 empresaris que estan llests per utilitzar les nostres plataformes, per intentar reconquistar el mercat americà mitjançant el finançament europeu, tenim moltes inversions en modernització, i fins i tot una qüestió molt important, les indústries agroalimentàries que han demostrat una mentalitat important.

A més d'aquestes qüestions, lògicament, aquesta conselleria té intervenció a dins moltes altres àrees prioritàries per al Govern d'aquesta comunitat en aquesta legislatura, i probablement seran explicades aquí en aquesta comissió o en una altra, amb molta més extensió de la que jo he fet, com lògicament són els temes de transferències als consells insulars i transferències de l'administració central, i en definitiva, per no estendre'm més, simplement dir-los que esper les seves demandes, que estic a la seva disposició i que moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, per les seves explicacions. Ara, podem fer una suspensió fins a 45 minuts. Jo deman als senyors diputats si volen suspensió, i quin temps. Sí, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Jo demanaria cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Cinc?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Demanaria, Sr. President, demanaria un poquet més. Fins a quinze.

EL SR. PRESIDENT:

Quinze?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Se suspèn la sessió durant quinze minuts.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Grups Parlamentaris que desitgin intervenir? Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Matas, moltes gràcies per comparèixer i per donar-nos una explicació, i bàsicament resumir en objectius el que serà el seu programa.

La veritat és que, començant pels darrers punts, podríem dir que es parla cada any que hi haurà ajudes europees. Cada anys parlem de *leaders*, de 5b, de mancomunitats del Pla, de mancomunitats del Raiguer, de possibilitats d'ajudes, el cert és que en els darrers temps alguns d'aquests plans han decebut bastant a aquelles persones i a aquelles entitats que esperaven aquestes ajudes, i fins i tot els ajuntaments se senten de qualque manera enganats pel que són unes expectatives que es creen, i que després queden reduïdes a uns pocs milions de pessetes. El darrer d'ells amb 80 milions de pessetes. Quasi es podria dir que s'ha invertit més en publicitat i en donar a conèixer el pla, que després doblers hi ha per fer les inversions. Per tant m'agradaria saber d'aquests plans que vostè ens ha comentat, i aquestes ajudes europees, si estan ja concretades en qualque cosa, o si tan sols són expectatives.

Pel que fa al megaparc telemàtic, dir-li que any rera any veim com es parla d'aquest tema i d'aquest projecte, però no avança massa, no sabem per quin motiu, no se li dóna realment un impuls si tothom està convençut que realment pot ésser tan interessat per a la nostra comunitat. I també una mica en broma, perquè duim tot el dia dins el Parlament, dir-li que de vegades ens estranya que puguin funcionar i que es parli tant de megaparcs telemàtics i informatitzats, etc., etc., quan aquí realment per no funcionar, no funciona i no diré un *moviline*, diré els telèfons mòbils. No diré el *moviline* perquè després el confonen amb un *mobylette* i pot donar lloc a interpretacions com a mínim divertides. Però realment ens preocupa, donat que aquest megaparc significa un avanç tecnològic molt important, i la participació d'unes determinades companyies que, avui per avui, no pareix que puguin donar la disposició en aquest tema. Per ventura vostè té alguna informació que no tenim els altres i això es pensa, a la llarga, poder-se solucionar. O per ventura fa cinc anys que en parlem perquè aquestes empreses no estan encara en línia avui per poder-ho dur endavant.

I pel que fa al règim fiscal diferenciat, ens pareix molt bé. Sap que quan el va presentar va tenir el nostre total suport, però el que no entenem és per què renunciem, o renuncia el Partit Popular a votar un estatut, una reforma estatutària que faria que la nostra comunitat fos una comunitat de primera i que tengués per tant resol aquest problema econòmic i fiscal, i que per tant fes innecessari presentar una reforma i un nou règim econòmic diferenciat si haguessin aprovat aquella reforma de l'Estatut que Unió Mallorquina va presentar i que l'hem debatuda al Congrés de diputats tan sols fa quinze dies. Perquè el Partit Popular si realment creu que hem de tenir aquest estatut, que vostè mateix ha dit, gaudir d'un estatut que reconegui el fet diferenciat de les Illes Balears, i tenir un règim fiscal que també reconegui aquests fets, per què no varen votar aquella reforma estatutària que fa quinze dies vàrem debatre, i que en el 91 Unió Mallorquina va presentar, perquè en aquests moments seria innecessari parlar de règim fiscal diferenciat, ja el tendríem. Per tant, no entenem per què demanam una part quan hem renunciat al tot.

Ens preocupa el fet que realment se'n vulgui parlar, però que no hi hagi una autèntica voluntat política de dur-ho endavant. I ens preocupa el fet que aquesta no voluntat no estigui tan sols en mans dels que en aquests moments puguin estar governant a Madrid, sinó també dels que podrien governar el dia de demà. És a dir, crec que no té solució, perquè ni uns ni els altres ens han donat suport amb el que seria una reforma justa que reconegués el fet que les nostres illes són una comunitat històrica, són tres realitats insulars i són també una comunitat amb llengua pròpia. Tot una sèrie de motius com perquè realment es pogués tenir un estatut de primera, com totes les altres comunitats espanyoles, a diferència de Madrid i Extremadura que és al nivell en què ens hem quedat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Sí, moltes gràcies. Jo, d'entrada, intentaré no entrar en la intervenció en els temes que el propi conseller ha aconsellat que no s'entràs perquè serien objecte d'ulteriors compareixences. I per tant em centraré en aquells que sí sembla que han d'esser objecte d'aquest debat, i en d'altres que no han estat esmentats però que si preocupen al nostre grup parlamentari.

Vostè, Sr. Matas, en el debat pressupostari de l'any 95, de l'any 94 dels pressupost per al 95, es va enfrontar a crítiques on se l'acusava de socialdemòcrata i de tenir posicions en determinats aspectes més properes a Julio Anguita que a Ronald Reagan. Des de l'autoritat relativa que dóna la proximitat política a Julio Anguita vull deixar clar, en aquesta compareixença, que no comparteix aquesta opinió. Vostès tenen una política econòmica i pressupostària bastant ajustada al que seria una política neoliberal, seria exagerat dir allò de *laisser fer, laisser passer* perquè això està bastant passat de moda i és inviable en els termes estrictes en què va esser plantejat en el seu dia, però efectivament vostès intenten no destorbar a la societat civil en la seva tasca de creació de riquesa. I per tant, procuren que els comptes de la Comunitat Autònoma quadrin, i que l'activitat duita a terme des de les institucions públiques, insisteix, no destorbi la dinàmica econòmica generada per la pròpia societat. I per això efectivament, vostès plantegen i poden presentar aquí uns índexs d'inversió respecte al total del pressupost, de despesa de personal, de nivell d'endeutament, que en definitiva donen satisfacció a aquest objectiu, que és un objectiu, estic segur, del qual fa bandera i que nosaltres hem criticat, en la mesura que consideram, no perquè ens sembli malament, òbviament, que aquests índexs es puguin presentar a una compareixença d'aquestes característiques, sinó perquè consideram que aquesta política global del Govern autònom, aquesta orientació general de la seva política econòmica i pressupostària, genera o permet, millor dit, determinats desequilibris, especialment de caràcter territorial i ecològic, especialment de caràcter social, pel que fa a la desarticulació del mercat de treball i, fins i tot, aquest "*laisser fer, laisser passer*" contribueix també, o pot tenir com a conseqüència el fet que el propi model econòmic arribi a un cert esgotament o sostre.

Això enllaça molt bé amb estudis que efectivament es troben darrera la proposta de règim fiscal i econòmic especial per a les Balears, i enllaça perfectament amb unes declaracions seves, de no fa gaire dies, a la premsa, on parlava que era difícil que es mantingués un nivell de creixement quantitatiu de la nostra economia, sostingut en el temps i en les actuals circumstàncies. Vostè, constatant aquesta alarmança dada -és una dada, certament, alarmança-, proposava el tema del règim econòmic i fiscal especial i avui, fora de la premsa, planteja també, lògicament aquesta política d'innovació tecnològica.

Respecte del tema econòmic i fiscal especial, jo li vull fer una pregunta. Vostè també ha declarat que pensa aquest règim econòmic i fiscal especial serà aprovat, com a mínim, amb retalls, que serà retallat en el Congrés dels Diputats. Jo imagin que vostè declara això perquè ha sentit alguna cosa, no perquè ho imagini en abstracte. Per tant, jo crec que seria interessant que, en aquesta compareixença ens explicàs d'on vendran aquests retalls i quina expectativa poden tenir els ciutadans d'aquesta Comunitat sobre com quedarà aquest règim econòmic i fiscal especial amb una eventual majoria parlamentària, relativa o absoluta, del Partit Popular en el Congrés dels Diputats. Vostè deu tenir informació sobre el sentit d'aquests retalls i jo li demano que, per favor, doni aquesta informació a aquesta Cambra.

Vostè també parla de millorar el finançament autonòmic. Lògicament m'he de sumar a les paraules de la Sra. Munar: la reforma de l'Estatut d'Autonomia que va ser rebutjada dia 12 de setembre de 1995 -és a dir, del mes passat- en el Congrés dels Diputats, preveia fórmules de finançament autonòmic que, evidentment, suposarien una millora qualitativa respecte de la situació actual. En aquests moments, està en discussió -ahir vostè va assistir a una reunió sobre el tema de la corresponsabilitat fiscal, de la qual ha fet expressió de fe en aquesta compareixença.

Però també ha esmentat el tema de les transferències de renda, que van d'aquesta Comunitat cap al conjunt de l'Estat, o cap a altres comunitats de l'Estat. Vostè ha dit que això era una situació discriminatòria. Com que jo crec que aquest discurs sempre ha d'anar acompanyat d'una certa concreció, per no caure en demagògia. Jo li demanaria concretament si, des del punt de vista del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, estima discriminatòria el nivell de transferència de renda que es fa des d'aquesta Comunitat cap al conjunt de l'Estat o cap a altres comunitats, quin nivell de transferència de renda consideraria raonable o acceptable perquè no es donàs una situació de discriminació. Per tant, supòs que això indicaria -tal volta, si efectivament hi ha coherència, cosa que no sempre passa entre el Partit Popular a nivell d'Estat i el Partit Popular a nivell d'Illes Balears- quina expectativa -en cas d'un canvi de govern a nivell d'Estat després de les properes legislatives- tenen els ciutadans d'aquesta Comunitat, en aquest terreny, és a dir, de la transferència de renda de les Balears cap a altres comunitats de l'Estat.

El tercer punt -per ser breus- que m'agradaria que aclarís, és el tema de les privatitzacions d'empreses públiques. És un tema que vostè ha enunciat reiteradament, explicant que hi hauria mesures agosarades en aquest sentit. Ens agradaria saber criteris, empreses afectades per la política de privatitzacions -criteris i empreses afectades.

Parlant del tema de la liquidesa del Govern a l'hora d'efectuar els pagaments -vostè ha parlat de pagaments a 30 i 90 dies, entre 30 i 90 dies-, el tema de les persones expropiades en funció de la construcció de determinades obres públiques d'aquesta Comunitat, -que estan en una llista d'espera, i en una expectativa de cobrament d'aquestes expropiacions fora dels terminis que vostè ha esmentat-, quina expectativa tenen de cobrar l'import d'aquestes expropiacions.

Per acabar, vull fer només una petita consideració. Efectivament vostès tenen aquesta política econòmica i pressupostària que he dit, però vostès paguen un cànon en termes d'austeritat i de contenció de la despesa, paguen un cànon en termes d'amiguisme. Com que vostès practiquen una política de clients en termes generals, això es tradueix en doblers. Això es tradueix en els 425 milions de Bon Sossec -que, probablement, no es recuperaran-; sembla ser -ho he sabut avui mateix, en aquesta compareixença- que hi ha una sentència, que és un altre paquet de 400 milions, pel tema de Ca'n Sales, per no parlar dels 20 milions d'Isba, etc. etc. Jo els faig la recomanació que vagin una mica alerta, perquè aquesta lluna de mel amb els sectors productius en funció d'aquesta política pot acabar si, efectivament, la calculadora i la caixa registradora de les coses que es paguen per mala gestió i en funció de criteris de clients i d'amiguisme puja excessivament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, vol vostè contestar? Tots junts? Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Diputat Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, la veritat és que havíem preparat una mica de qüestionari, però acceptam les regles que ens proposa, de deixar aparcats alguns temes per a ulteriors compareixences i hem pres notes sobre la marxa que ens fan plantejar algunes qüestions. De totes maneres, per al·lusions a cites parlamentàries d'aquest diputat, sobre presumptes coincidències amb les polítiques econòmiques del Partit Popular de les Illes Balears i el Sr. Anguita, només diré que, de vegades, els extrems es toquen. Els extrems es toquen, a les Illes Balears, en la política del sector públic, millor dit, d'empreses públiques, que ha fomentat el Govern Balear del Partit Popular.

Aquesta introducció em serveix per tornar a obrir una discussió que ja hem tengut n vegades, sobretot durant el debat de pressuposts, -i que no hagués volgut tornar a obrir, però si no li replico semblarà que li donam la raó- i és que vostè -i li dic simpàticament- és un poc provocador en aquests termes, perquè insisteix, una i altra vegada, que la despesa de personal de l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la més baixa de tot l'Estat espanyol o, com a mínim, inferior a la mitja, sense tenir en compte les condicions de l'administració de les Illes Balears. Primer, el nivell competencial: som la Comunitat Autònoma amb un nivell de competències similars -de vegades jo li he sentit comparar a vostè els *ratios* de personal, fins i tot, amb Andalusia, avui no, avui ha citat Aragó i Extremadura. Aragó té un nivell de competències superior...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Conseller, no...

EL SR. SAMPOL I MAS:

En citaré una. Aragó pot regular, amb el seu Estatut d'Autonomia, els horaris comercials, i nosaltres no. N'hi he citat una, *a bote pronto*, com diuen.

Una segona qüestió és que obvia també que hi ha uns traspasos de competències autonòmiques als Consells Insulars. El nostre Estatut d'Autonomia permet transferir competències de rang autonòmic als Consells Insular i, a la vegada, això significa l'assumpció d'uns costos de capítol 1 que buiden l'administració del Govern.

Finalment, i allà on anava, el pes de les empreses públiques -avui no tenc les meves xifres d'altres anys a mà-, però li he demostrat que, si el pressupost del capítol 1 de l'administració pujava un 3 o un 5%, el del capítol 1 d'empreses públiques pujava un 15 o un 20%.

Bé, passaré el tema del compromís d'austeritat. Veurem com acaba aquesta promesa que han fet enguany de supressió d'assessors. Nosaltres també consideram que, pel nivell competencial, tenien excessives Conselleries, excessius alts càrrecs i un capítol 2 molt inflat. També, de vegades, hem parlat dels nombrosos estudis que realitzen.

En el tema d'endeutament, també li posaré un exemple, perquè em diu "miri, és que vostè no pot sumar l'endeutament que tenen les empreses al que té l'administració de la Comunitat Autònoma, perquè les altres no ho fan així". Però si ens imaginam, per un moment, que les depuradores les hagués contractades la Conselleria d'Obres Públiques, en comptes d'Ibasan, sumariem a l'endeutament de la Comunitat Autònoma 18 0 20.000 milions de pessetes, que és l'endeutament que té contret Ibasan, endeutament a llarg termini. Segurament, vostès ja no quedarien a la coa quant a l'endeutament públic.

El Sr. Grosske m'ha pres el millor exemple quant al pagament a 30 i 90 dies. Perquè vegin que no tenc complexos els en posaré un altre: el Consell Insular no cobra la partida finalista del pla de residus sòlids, i em sembla que també han passat més de 90 dies. Evidentment, és un exemple molt més sagnant el dels propietaris que no cobren les expropiacions per carreteres.

Quant al tema que crec que avui està d'actualitat, aquest és el tema del finançament autonòmic. S'ha prorrogat el sistema, continuam, un any més, amb el 10%. Hi havia una promesa, que nosaltres no arribàvem al 15% pel nostre baix nivell competencial, amb un compromís: que, a mesura que s'assolirien competències, es podria revisar aquest 10% i elevar-se per finançar aquest nivell competencial assolit. Li dic això perquè ens serveix d'exemple de l'escafit resultat, fins ara, del pacte autonòmic: ja fa més de 3 anys de la signatura del pacte autonòmic i continuam amb el 10% de participació a l'impost de renda de persones físiques, senyal, o prova, o demostració que l'assumpció de competències -com a mínim, des del punt de vista econòmic-, no ha significat una millora substancial.

Voldria insistir per saber si vostès s'han tornat a preocupar -avui que el President del Govern demostra i fa declaracions, que jo vull creure, que s'impulsarà una efectiva política de normalització lingüística-, si pensen reclamar amb força els serrells per a normalització lingüística, és a dir, el cofinançament per part de l'Estat -que, evidentment, té una responsabilitat en la deficitària situació de la llengua catalana a les Illes Balears-, si pensen insistir, reclamar, recaptar l'ajut del seu partit a Madrid -un grup parlamentari molt nombrós en el Congrés dels Diputats que, fins i tot, comença a guanyar votacions en el Senat. Tal vegada seria important fer un suggeriment que presentassin una proposició no de llei en aquest sentit, demanant que les Illes Balears tinguin el mateix tractament que Galícia, que Catalunya, que el País Basc, que el País Valencià, i que rebin una compensació econòmica per ajudar les polítiques de normalització lingüística.

A una de les primeres compareixences que va fer -la del 93- també va parlar del sistema de finançament, i vostè es va fixar uns objectius que li recordaré. Vostè es proposava unes línies d'actuació bàsiques per intentar modificar el nivell de finançament, concretat en el tema d'aigües, finançament pel tema d'aigües, finançament per polítiques mediambientals, finançament europeu, i, finalment, participació o aplicació del fons d'anivellament dels serveis públics fonamentals, article 15 de la LOFCA. Faltaria que fes un poc d'exàmen, de balanç sobre com han anat aquests objectius que vostè es fixava, ara pràcticament fa dos anys.

Quant al tema del règim fiscal, ja li han dit altres diputats: aquí vostès es varen banyar molt, en el tema del règim econòmic i fiscal diferenciat per a les Illes Balears. Com a mínim, jo crec que varen tenir una actitud oberta de cara a la recepció d'aportacions dels altres grups. Però aquí també varen crear moltes expectatives. Vostè mateix, Sr. Matas, en un any de campanya electoral intensa, va fer bandera de l'estatut fiscal. Com ha acabat això? Evidentment es va aprovar la iniciativa legislativa en aquest Parlament, ja està registrada en el Congrés dels Diputats. Aleshores, pensàvem que vostès tenien un compromís per part de la direcció a Madrid -el vaig interrogar personalment, des de la tribuna del Parlament-, i vostè va respondre que hi havia un compromís personal del PP i del Sr. Aznar. Es va veure, ja a la campanya electoral, que aquest compromís no era tan clar, quan després d'un banderer discurs del Sr. Cañellas -d'un míting, diríem-, la rèplica del Sr. Aznar, en el mateix míting va ser que havíem de ser solidaris amb Extremadura, que havia de poder fer el mateix discurs a Badajoz.

Sembla que la demostració és aquesta proposició no de llei que han presentat, que és tímida, que simplement planteja recollir un compromís d'un reconeixement abstracte de la insularitat. Jo crec que vostès estan obligat a dir-nos fins on poden arribar. No tantes paraules i més fets.

Ara vostès han tengut una postura que ha permès forçar més la seva direcció -pels desagradables succeïts pels quals ha travessat el seu partit-, i crec que és el moment de saber fins on pot arribar el seu partit i no crear unes falses expectatives. Sigui fins on sigui que poden arribar, evidentment, nosaltres intentarem arribar més enfora, comptin amb nosaltres. Però ja ens cansam de jugar un poc *de farol*, primer amb l'Estatut d'Autonomia i després amb el règim econòmic i fiscal diferenciat.

Finalment, perquè ja m'allarg massa -disculpi, Sr. President-, faria unes preguntes molt concretes: primera, sobre les anunciats traspassos en matèria d'agricultura als Consells Insulars, aquests traspassos aniran acompanyats, degudament dotats, amb la participació dels fons europeus o se'ls reservarà vostè, la Conselleria d'Economia i Hisenda i, aleshores, vendrà una competència en agricultura bastant buida?

Quant al tema de l'Imedoc, el saludam -crec que no ens volem penjar banderes, però vàrem dur aquí iniciatives parlamentàries que s'aprovaren-; li pregarem que, dins el marc de l'Imedoc, tal vegada seria l'entitat més oportuna per intentar una revisió del Tractat de Maastrich, sobretot a partir del reconeixement del fet insular i de la impulsió de polítiques insulars comunes.

Quant al tema de l'oficina europea, de l'oficina a Brussel·les, saber si pensen obrir l'oficina o mantenir el conveni amb la Generalitat de Catalunya, i saber si pensen obrir aquesta oficina a la participació dels Consells Insulars.

Continuant amb Europa, què ha passat amb els objectius 5B i *Leader* enguany? Què és aquest desengany que ha defraudat tantes expectatives com s'havien generat?

Perdoni, perquè vaig molt aviat. Un tema que segurament no em podrà contestar ara, imagin que el deu desconèixer, és el de pla director sectorial de pedreres. El llegeixi i li demanaria que fes una consulta al seu gabinet jurídic, perquè la disposició addicional sisena, al nostre entendre, crea un cànon, concretament una obligació 0,73% sobre el valor de la producció, que nosaltres entenem que és un cànon i, aleshores necessitaria l'empar d'una figura legislativa. Ho apunti i, si de cas, ja en parlarem més detingudament.

Finalment, i ja fora de temps, no vull tornar a obrir el debat que vàrem tenir dilluns passat, en el plenari passat, sobre finançament definitiu dels Consells Insulars -per part nostra, perquè consti en el diari de sessions-, insistim que haurien de presentar el projecte de llei de finançament definitiu dels Consells Insulars.

Per acabar, l'instaria a reunir la Comissió Mixta de Transferències perquè en preguntes que el nostre grup va plantejar en el passat plenari sobre l'estat dels traspassos de determinades competències, fruit del pacte autonòmic, se'ns va contestar, en tots els casos, que hi havia problemes de desavinences bàsicament en matèria econòmica. Aleshores, jo crec que, com a mínim, la Comissió Mixta de Transferències n'hauria d'estar informada, i els membres de la Comissió Mixta traslladarien als respectius grups parlamentaris les dificultats que existeixen. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Matas, jo li vull agrair la seva presència aquí per explicar-nos, perquè vostè ha vingut a explicar-nos, jo pensava que vostè ens explicaria quins són els projectes de la seva Conselleria per a aquesta legislatura que ara comença, però veig, amb una certa resignació i, fins i tot, amb certa sorpresa, que tot el que vostè ha exposat es basa en dues premisses fonamentals: el continuïsmen i l'auto-satisfacció. Les dues coses, probablement, són coherents, però nosaltres teníem la remota esperança que els canvis de modes que patrocinava el nou president Soler en aquesta legislatura, almanco, tendrien una translació en la senyal d'uns objectius no essencialment distints, però sí possiblement, lleugerament desviats en relació a l'aixafant continuïsmen que vostè proposa.

Aixafant continuïsmen que es basa en una auto-satisfacció, Sr. Matas, que, al meu judici, està absolutament injustificada.

Miri, vostè ens parla d'un model de gestió econòmic i fiscal fet amb rigor, basat en una accentuació de la despesa inversora, en un manteniment de la despesa personal i amb uns reduïts *ratios* de despesa corrent en bens i serveis. Tot això, Sr. Matas, apart de ser -si em permet que li digui- una gran manipulació dels números -vostè sap perfectament que els números tenen una gran capacitat, una versàtil capacitat de manipulació, sobretot si es traslladen a persones no excessivament informades-, però jo diria que la seva auto-satisfacció, el seu model de gestió es basa en una cosa que, -si em permet- entre tècnics, és el fetixisme pel capítol 6, pel capítol d'inversions, fetixisme que, en realitat, no es produeix. El fetixisme del capítol 6 vol dir que tot allò que va al compte d'inversions és vàlid, és bo, és positiu, i tots els capítols de despesa són dolents, negatius i s'han de retallar; una obsessió que, primer, no està del tot justificada i, segon, no és veritat.

No està del tot justificada perquè, Sr. Matas, a cap gestor del món li cap el fet que, si vostè augmenta la inversió, no hagi d'augmentar la despesa. Si vostè augmenta la inversió en carreteres, en obres de turisme, en obres hidràuliques, en qualsevol tipus d'inversió infraestructural o de qualsevol altre tipus, evidentment, les despeses corrents, tant de personal, com de béns, de serveis, de fotocopiadores, de dietes, de cotxes, etc. etc., hauran d'augmentar, perquè sinó s'hauran de fer trampes, que és el que es fa, i vostè ho sap perfectament. Aquest fantasmagòric capítol d'inversions immaterials, aquestes despeses en assistències tècniques que encobreixen contractació de personal, compres de béns i serveis, però que queden perfectament justificades perquè van a càrrec de capítol 6, com vostè sap perfectament, Sr. Matas, és tècnica habitual, constant, diària, que encobreix una realitat, i el que és pitjar, sostreu a la legalitat determinades contractacions que haurien d'estar sotmeses a un altre règim jurídic.

Per tant, presentar-se aquí dient que inverteixen el 50% del seu pressupost, no essent veritat, perquè les consignacions pressupostàries del capítol 6 no van totes a inversions, sinó que, de cada vegada més, per la pròpia dinàmica, per la pròpia necessitat, es desvien cap a unes altres finalitats, permet posar en dubte la realitat d'aquestes xifres tan escandalosament fantàstiques que vostè presenta.

En relació a la despesa de personal, no vull reiterar els arguments que ja ha exposat el Sr. Sampol, i que compartesc plenament, és a dir, despeses de personal no relacionades amb el nivell competencial o amb l'existència d'uns Consells Insulars -que també tenen competències en matèria autonòmica- és comparar ous amb cargols i, per tant, són comparacions que no enganyen més que les persones que no perceben la realitat en totes les seves dimensions.

Però la rapidesa m'obliga a passar a un altre tema molt ràpidament. Segona trampa, Sr. Matas: nivell d'endeutament. Quantes vegades li hem demanat per escrit, sol·licitant documentació, sol·licitant que ens envii una relació, per saber quin és el deute real d'aquesta comunitat autònoma? Vostè surt i diu: 38.000 milions de pessetes. Sr. Matas, no és veritat. I vostè sap que no és veritat, que la xifra de 38.000 milions de pessetes també és una manipulació, també és una farsa. Jo li deman, Sr. Matas, i m'agradaria que un dia ho fes, que m'envii un petit quadre on hi hagi els distints conceptes de deute d'aquesta comunitat autònoma, que em doni el deute de la Comunitat Autònoma, aquests 38.000 milions, però també els seus interessos. Vostè sap que el Tribunal de Comptes els ha cridat l'atenció pel fet que no programen, en la seva programació plurianual, els interessos que genera el deute. Els interessos acumulats d'aquest deute, què pugen?

Però tenim més deutes: els deutes dels organismes autònoms -els deutes reconeguts-, els deutes de les empreses públiques -una embrollada quantitat de deutes avalats per la Comunitat Autònoma-, dels quals no arribam a conèixer la quantia. Sumem més encara: els interessos d'aquest deute, perquè vostè diu: "a l'Ibasa, la Comunitat Autònoma només li ha avalat 12.000 milions de pessetes", i els interessos d'aquests 12.000 milions de pessetes, no abonats encara, què pugen? Perquè també hi són, i també estaven avalats per la Comunitat Autònoma. Comptablement no són deute de la Comunitat Autònoma, ja ho sé, però aquí no feim anàlisis comptables, aquí feim anàlisis polítics sobre quin és el deute real al qual la situació patrimonial de la Comunitat Autònoma, algun dia, haurà de fer front.

Però continuam sumant. Els crèdits avalats, Sr. Matas, -d'això en parlarem l'altre dia, amb el tema de Bon Sossec-, crèdits avalats per la Comunitat Autònoma, que siguin subscrits per la Comunitat Autònoma, pels seus organismes, per les seves empreses públiques i, per suposat, els interessos no abonats d'aquests crèdits. Però hi ha més deutes, Sr. Matas. Els deutes no pagats de la Junta d'Aigües als ajuntaments i als consells insulars, què pugen, Sr. Matas? N'hi ha més encara, deutes ocults. El deute per expropiació, vostè sap, Sr. Matas, és una quantitat considerable, que es carrega directament sobre els ciutadans. Els deutes als contractistes, el volum total reconegut però no abonat al contractista.

Quan vostè faci aquest quadre, per tots aquests conceptes, i ho sumi, vostè sap, Sr. Matas, això no pujarà aquests 38.000 milions de pessetes. Pujarà molt més del doble. Aquesta és la quantia real per la qual la Comunitat Autònoma està endeutada. Per ventura el dia que sapiguem -si l'arribam a conèixer- aquesta quantia, aleshores, per ventura, aquesta auto-satisfacció que a vostè li aixeca el nivell d'endeutament real d'aquesta comunitat autònoma i que -no ho hem d'oblidar- és l'endeutament de tots els ciutadans, li canviarà.

Passant molt ràpidament els temes, passarem al tercer punt important: la qüestió del finançament autonòmic. Aquí ja la farsa esdevé una farsa italiana divertida, reneixentista. Vostès, en el tema del finançament autonòmic i de l'impost sobre la renda de les persones físiques, ja ho han votat tot. Primer varen votar que no, després que sí, i ahir es varen abstenir. Per tant, ara ja no queda res més, cap posicionament polític distint, que vostès puguin manifestar en relació a aquesta qüestió de l'impost de la renda de les persones físiques. Perquè la gent ho tengui clar, Sr. Matas, el 10% de l'impost de la renda de les persones físiques, en aquesta comunitat autònoma, no és cap discriminació. Vostè ho sap, perquè no altera el total del finançament, el que altera és la font del finançament, i vostè sap que, en el moment que tengui Insero i la Universitat, arribarà al 15. Per tant no manipulem les xifres en relació a aquesta qüestió, perquè si vostè sap que la Comunitat Autònoma està al 10% és per un nivell de sòtil competencial. Quan traspassi aquest sòtil competencial arribarà al 15, i quan tengui Universitat i Insero arribarà al 15. Si vostè duu bé el procés negociador, i tenim Insero i Universitat el mes de gener, el mes de gener estarem al 15% de l'IRPF.

En qualsevol cas -continuam en el tema de finançament autonòmic- benvinguts a la corresponsabilitat fiscal, Sr. Matas. Durant tota la campanya electoral, quan vostès parlaven d'aquesta fantasmada -de la qual parlarem a continuació- que és el règim econòmic i fiscal, nosaltres els parlàvem de corresponsabilitat fiscal. I vostè deia: no em parli d'aquest tema. Per què? Evidentment, l'estratègia era clara. Vostè volia un règim econòmic i fiscal finançat per Madrid, per les altres comunitats autònomes. Si parlàvem de corresponsabilitat fiscal, i havíem de començar a parlar de fiscalitat aplicada a través de la pròpia capacitat d'exercici de fiscalitat que li donava la responsabilitat, és a dir, traduït a uns altres termes, la fiscalitat, la política fiscal, l'havia de pagar vostè, llavors ja era una altra cosa.

Per tant, en qualsevol cas, benvinguts a la corresponsabilitat fiscal -és un tema que nosaltres defensam des de fa temps-, benvinguts a l'adopció de criteris beneficiosos per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, com el tema de la població de dret, població de fet que -vostè sap perfectament- és un dels criteris que el llibre blanc de la política fiscal recull, per introduir-lo dins el tema de la corresponsabilitat i benvinguts, per tant, a la racionalitat en la discussió del finançament de les comunitats autònomes. Podem començar a parlar a partir d'aquí.

El quart punt és el tema del règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears. Això ja és d'atrancament, Sr. Matas. Nosaltres li vàrem dir durant la campanya electoral, i ho mantenim, i els esdeveniments ens donen la raó dia a dia. El projecte de llei de règim econòmic i fiscal era un projecte d'usar durant la campanya i tirar després de la campanya. De fet, ja està tirat. De fet, en el Congrés dels Diputats, aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular que redueix el règim econòmic i fiscal... Miri, agafi el Govern de la Comunitat Autònoma i el Govern de l'Estat, i parlin, a una comissió, què troben sobre el tema de la insularitat, és enterrar el projecte de llei de règim econòmic i fiscal amb la mateixa marxa fúnebre que es va enterrar el projecte de reforma Estatut d'Autonomia, amb la mateixa marxa fúnebre, exactament igual.

Per tant, vostè, que ens va dir, aquí, que existia el compromís del Partit Popular, que existia el compromís de la direcció del partit d'atendre degudament el projecte de llei de règim econòmic i fiscal, sap que, en aquests moments, ja no ho pot mantenir. Perquè el problema no és com vostè ha dit, que no volen una llei de règim econòmic i fiscal que estigui avalada per un sol partit polític, és que no està avalada per cap partit polític, Sr. Matas, per cap; només pel Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, ni tan sols pel Partit Popular.

Per tant, això pel que fa referència als aspectes formals, però també, si em permet, una petita al·lusió a la qüestió filosòfica. Vostè ens crida al consens en la matèria de règim econòmic i fiscal. Miri, Sr. Matas, nosaltres no podem anar a aquest consens amb el seu plantejament. No hi podem anar. Li posaré un exemple: si un dia, amb la corresponsabilitat fiscal, disposam, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'instruments de política fiscal, probablement les mesures d'especial fiscalitat que vostè proposi, i les mesures d'especial fiscalitat a les quals nosaltres estaríem disposat a donar suport, no serien les mateixes, per una raó de filosofia política, Sr. Matas. Miri, la nostra economia té un problema fonamental, i vostè no ha al·ludit, per res, a aquest, cosa que demostra que el seu enfocament mental, el seu enfocament polític no té res a veure amb el que, per a tothom, és el problema fonamental de l'economia de les Illes Balears, que és l'estacionalitat. Ni una sola al·lusió a aquest tema.

L'estacionalitat no sols provoca problemes a l'estructura empresarial del sector més important motor de la nostra economia, com és el turisme, sinó que també té unes conseqüències socials terribles, de desintegració, unes conseqüències de manca d'integració de la població dins la nostra comunitat, perquè avui ja es comença a detectar que, una altra vegada, els treballadors tornen a la vell pràctica de passar la temporada i, una vegada passada la temporada, per no poder mantenir el nivell de vida i per excés de concentració de la temporada, cada vegada més, en manco mesos, han de tornar a la seva terra. Això provoca problemes socials greus, de molt abast, des d'urbanístics fins a problemes d'integració, d'escolaritat, lingüístics, culturals i en molts altres aspectes. Nosaltres volem parlar d'això quan parlam de corresponsabilitat fiscal...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, jo li he de demanar que acabi. Ha esgotat el temps ja fa estona.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Un minut per acabar aquest parell de temes.

Per tant, aquesta apel·lació al consens ha d'estar basada en un canvi de filosofia política. En aquest sentit, nosaltres ens podríem plantejar una sèrie determinada de coses.

Ja no voldria fer més que una petita al·lusió a un tema. Aquesta conselleria, i els objectius que vostè ens ha presentat, té una clara vocació expansiva. Vostè ha entrat dins competències que fins ara eren d'altres conselleries. Vostè fa política industrial a través del maneig de l'objectiu 2 en el Raiguer. Vostè recupera la gestió de determinats programes que abans eren a la Conselleria d'Agricultura a través dels fons del 5B. Ha assumit les competències de treball... Això pot introduir disfuncions dins el si de l'organització de la Comunitat Autònoma, però això és un tema sobre el qual em podrà dir: "bé, a vostè no li afecta". Per ventura sí, perquè la defensa de la racionalitat també és una bandera que ha d'enarbolar l'oposició.

Però hi ha un tema que també ens preocupa, Sr. Matas. Ens preocupa que es buidin, econòmicament parlament, aquelles competències que han de ser transferides als consells insulars, perquè després siguin transferides amb una dotació econòmica menor. I em referesc, en concret, a la gestió dels programes 5B. Nosaltres estam disposats a oposar-nos, i oposarem tota la nostra força política i parlamentària, que la transferència de competències en matèria d'agricultura als consells insulars estigui minusvalorada econòmicament pel fet que la gestió dels programes europeus hagi passat a la Conselleria d'Economia i, per tant, no sigui transferible. Gràcies per la seva benvolença, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Lluís Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo, en nom del Grup Popular, li vull agrair aquesta compareixença, perquè crec que ha exposat d'una manera clara quines són les línies estratègiques de la seva acció de govern.

Consideram que els criteris de contenció i control de la despesa corrent i d'increment de la inversió productiva són criteris encertats. Per altra banda, també vull manifestar que donarem suport al fet de mantenir una postura reivindicativa davant l'administració central, tant pel que fa a la negociació d'un nou model de finançament autonòmic, com pel que fa a la consecució del règim econòmic i fiscal diferenciat.

Per acabar, només vull dir que també consideram encertada la política de diversificació i de captació de noves activitats econòmiques i, per tant, contarà amb el nostre suport per a la consecució de tots aquests objectius que vostè té plantejats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull donar les gràcies al representant del Partit Popular per la seva intervenció. Vull donar les gràcies, també, a tots els altres grups. Si em permeten, passaré a intentar-los contestar d'una forma el més esquemàtica possible.

En primer lloc, quant al tema dels fons europeus, insistesc que el Govern ha posat a disposició de totes les institucions públiques que hi vulguin tenir accés la institució del Centre Balears Europa. Jo crec que és una bona eina de seguiment per tenir un coneixement més o manco real de quines són aquestes iniciatives, i de quines són aquestes programacions que sobre les iniciatives europees es desenvolupen a totes les Illes Balears. Lògicament, jo crec que és imprescindible conèixer un poc de prop quines són totes aquestes iniciatives que s'han plantejat -són nombroses i jo no hi entraré aquí, lògicament, parlem d'iniciatives dins el programa telemàtic, dins el quart programa MARC-, iniciatives que han estat lligades als objectius bàsics que, com vostès saben, només tenim opció, en determinades zones, al 5b i a l'objectiu 2.

Jo, per generalitzar el tema del 5b, vull dir que quan parlem de fons europeus, no s'ha d'oblidar mai la perspectiva que parlem d'uns fons en els quals tenim -jo diria- un procediment administratiu molt reglat, i uns òrgans de control molt reglats. Jo crec que el fet que, en aquest moment, s'hagi pogut produir certa desinformació entorn a determinats eixos del programa 5b, diria que aquest tema no és extensible a tota la gestió de fons, perquè seria injust en aquest moment, i sobretot crec que el programa del 5B, lògicament, s'ha de complir en les estrictes línies amb les quals ha estat aprovat dins el programa operatiu. Insistesc que crec que, si en aquest moment ha pogut sorgir algun problema de desajustament, és un problema -no es preocupin- que serà resolt breument. Existeixen les anualitats en el programa operatiu, i les anualitat s'han de complir i es compleixen, i, a més, per eixos.

Quant al tema de la telefonia, vostè sap que estic totalment d'acord amb vostè, però no és un problema que estigui al nostre abast, desgraciadament. Miri, quant al tema del parc BIT, en primer lloc, li vull donar les gràcies, perquè és veritat que el seu grup és un grup que ha defensat aquesta filosofia des del primer moment. Em cregui, no hem avançat. Fins i tot hem donat part, sempre que hem pogut, en exposicions públiques, de quines eren totes les passes que hem fet, i s'han fet moltíssimes passes. Em comprometo -a més crec que això serà debat específic- a dir-li totes les accions que hem fet, però, em cregui, és una cosa molt complicada. Nosaltres, des del primer moment, vàrem dir que això era un projecte a molt llarg termini, i, en aquest moment, o no podem o no hem sabut córrer més, però creim que jugam molt i que hem de fer les passes tal com les hem fetes. Crec que, en aquest moment, a més, el tema està bastant ben orientat.

El tema del règim econòmic i fiscal i de l'Estatut el contestaré una mica globalment -treuré els temes que són de cada grup i després una mica globalment li podré contestar conjuntament.

Pel que fa a Esquerra Unida, els temes dels desequilibris territorials, això, al meu mode de veure, mereix un anàlisi més extens que una conversació aquí, a una presentació d'aquest estil, i sobretot d'aquesta dimensió. Tal vegada estaríem d'acord en algun aspecte, però crec que és un tema que requereix un debat bastant més seriós i bastant més ampli.

El tema del model econòmic esgotat no ho dic ara, ho he dit fa bastant temps. Jo crec que qualsevol persona que sigui un poc estudiosa de la matèria econòmica i dels models macroeconòmics d'aquestes illes veu perfectament que aquest model, a mig termini, té unes limitacions clares de creixement. Això és el que defensam: aquestes illes tenen unes condicions distintes. Aquestes illes tenen unes condicions territorials, de medi ambient, de pressió territorial que no té el continent, tenen unes condicions de monocultiu econòmic molt fort i molt pronunciat, unes condicions externes que influeixen molt desfavorablement en els sectors tradicionals d'indústria i agricultura que tenim i, lògicament, això provoca i provocarà estrangulacions. La nostra obligació, lògicament, és intentar corregir-lo.

Quin nivell de solidaritat aguanten les Illes Balears? Nosaltres mai no posam en dubte la solidaritat, eh? Una altra cosa és que el que no volem és passar per beneïts. Ha de quedar clar que els ciutadans d'aquestes illes som els més solidaris de l'Estat espanyol. Això no vol dir que diguem que posam en dubte ésser solidari, la solidaritat. Una altra cosa que sí posam en dubte és com empen aquests doblers de la solidaritat, i com han emprat aquests doblers de la solidaritat. Això sí que ho posam en dubte i d'una forma molt ferma, perquè han malgastat aquests doblers. El Partit Socialista Obrer Espanyol ha malgastat aquests doblers. No ha produït feina a aquestes llocs on havia de corregir els desequilibris territorials. I això ha estat amb els nostres doblers. Jo diria que el nivell de solidaritat que aguanten les Illes Balears, a la seva resposta Sr. Grosske, és el que les lleis estableixen, perquè està reglat. Existeixen unes lleis que estableixen quins són els serveis, en quina forma s'han de prestar els serveis i quins fons de compensació existeixen, i quines transferències de solidaritat existeixen. El que fa falta és que es compleixin aquestes lleis, lògicament.

El tema de la despesa de personal, Sr. Sampol,... No?. Perdoni. Perdoni, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Havia estat el Sr. Quetglas que havia parlat de...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

El tema de la despesa de personal, vostè, jo crec que ha de comprendre que citar la competència d'horaris comercials, no en citaria tres més. A més que no en citaria tres més, jo sí en citaré almanco una que tenim nosaltres i que no té Aragó: transport marítim interinsular. No és ver que no en té? No és ver que no en té Aragó? Eh? No és ver que no en té?

(Rialles)

Miri, avui precisament li he dit les comunitats autònomes que tenen les mateixes competències que nosaltres, les mateixes.

El tema de reclamar el cofinançament de la normalització lingüística és un tema del qual vostè i jo també n'hem parlat en moltíssimes ocasions. Aquí sí que estam d'acord amb el fons però no amb la forma. Jo aquest tema l'englobaré, i ja entraré a un dels temes que volia tractar conjuntament, que si em permeten, és el del 10% i del sistema de finançament autonòmic. A veure, en primer lloc, Sr. Quetglas, perquè ho tenguí clar, eh?, és cert que vostè ha dit que el 10% de l'IRPF només afectava la forma de rebre els doblers i no el fons, és cert? No afecta la quantia, és cert? És cert? No, no, li deman que em contesti quan intervingui si és cert que ha dit això. El tema de la discriminació del 10% per als ciutadans de les Illes Balears no és un tema de competències, només. Això és la sortida que ens volen donar. Aquí hem partit que no ens han volgut donar el 15% de tots. Si haviem de tornar doblers, ja n'haguéssim tornat. No és un tema de competències. Clar que s'arregla amb un tema de competències, però és que sempre duen el camí allà on els convé. No, senyor. Aquí s'ha fet una discriminació. I clar que nosaltres no podem aprovar aquest sistema que discrimina els ciutadans d'aquestes illes a tenir un 10%. Clar que no hem aprovat aquest sistema. I per què ens abstenim, ahir? I per què vàrem aprovar la Comissió Mixta de Transferències?, perquè suposa doblers. I en necessitam, de doblers. I suposa doblers. I per això ens abstenim, perquè ens interessa rebre aquests doblers, però no estam d'acord amb el sistema. Jo crec que és una postura totalment lògica, coherent i acceptable. Per ventura vostè en té una altra. Però la nostra sempre ha estat aquesta. Això és un desastre de sistema de corresponsabilitat fiscal. Un desastre. Un desastre de sistema de corresponsabilitat fiscal. Com va dir el conseller d'Extremadura, *"un año después de aplicar este sistema, si todos los presidentes autonómicos hubieran llamado a sus ciudadanos a la rebelión fiscal, hubieramos cobrado lo mismo"*. *Hombre, cobrado lo mismo. Hombre*, això no és corresponsabilitat. Per l'amor de Déu. Bé, és el que ha aprovat el seu partit polític, lògicament. El de vostè, el Partit Socialista Obrer Espanyol. Clar, no estam d'acord amb aquesta postura, però sí volem els doblers, maldament siguin pocs. Què hem de fer? Lògicament, aquí es planteja un nou sistema de finançament autonòmic.

I aquí sí que contestaria al tema de l'Estatut plantejat per la Sra. Munar, plantejat pel Sr. Grosske, i per tots en general. Mirin, aquest conseller que els parla en moltes coses no té experiència, però en les coses d'anar per devers Madrid i negociar, fa molts d'anys que té experiència del que és això. I creguin-me, que necessitam un cert pragmatisme si volem aconseguir coses reals per a aquesta comunitat autònoma. Necessitam un cert pragmatisme, i no fer volar coloms. Els temes de concert, avui en dia, els temes de concert, avui en dia, a més que començant per vostè, el seu partit polític no aprovaria, Sr. Grosske, els temes de concert són uns temes que avui no donen. Són inaplicables. La suma del concert dóna 140. La suma del concert dóna 140. Lògicament, jo defensaré sempre que els ingressos d'aquesta comunitat han de quedar aquí. Però deixem la nostra visió i anem al pragmatisme. Avui és molt difícil a l'Estat espanyol aconseguir un concert, que seria el nostre *desideratum*, sense cap dubte.

Aquest conseller que els subscriu tendria com a *desideratum*, i si hagués de demanar un desig a un mag, lògicament, el concert per a les Illes Balears. Però siguem pragmàtics. En aquest moment hi hauria quinze comunitats autònomes que també exigirien, lògicament, el concert. I aquesta suma del concert del quinze no dóna, perquè part de les quinze comunitats autònomes estan mantenint despeses centrals de les altres dues. I això és un fet. Per tant, insistesc, nosaltres creim que en aquest moment el futur de les Illes Balears passa pel reconeixement del seu fet diferencial. I el seu fet diferencial és el fet insular. El seu fet diferencial, l'únic fet que realment el diferencia, és el fet insular. I jo, Sr. Quetglas, li don la benvinguda a vostè. I li don la benvinguda a vostè -acab Sr. President-, que per primera vegada no li vull treure actes de sessions anteriors perquè li pujarien els colors, que el seu partit polític, el Partit Socialista, reconeix el fet de la població suportada i de la població de dret. D'acord, perfecte. Benvinguts siguin, més val tard que mai.

Miri, el tema de la corresponsabilitat fiscal és un tema en què també estic totalment d'acord amb vostè, i també li don la benvinguda. En el pròxim sistema de finançament autonòmic hem d'introduir un aspecte de la corresponsabilitat fiscal de forma definitiva. La població suportada, els experts abans de fer els llibres varen consultar, com vostè creurà habitual, a totes les comunitats autònomes. I, lògicament, això és un tema cabdal per a nosaltres. El tema de la corresponsabilitat també ho és. Bé, es pot discutir, però jo crec que és un bon punt de partida, el Llibre Blanc. Per tant, benvingut. Ara bé, no confonguin, no vulguin posar tinta. No tenc cap intenció. A veure si ens entenem. Vol el Partit Socialista Obrer Espanyol un règim econòmic i fiscal diferenciat per a aquestes illes, sí o no? Si vol un règim econòmic diferenciat per a aquestes illes, creguin-me que farem tot l'impossible, i podem oblidar tot el que ha passat fins ara, tot l'impossible per a arribar a un acord. Jo no seria tant dur com ha estat vostè, i el que no m'atreveria a dir mai, és que cap partit polític ha posat aquest règim, per respecte als partits polítics que vostè té al seu costat. Perquè Unió Mallorquina va, no és que no ho hagi dit, però és que Unió Mallorquina va donar suport a aquest règim. El Partit Socialista de Mallorca-Entesa de l'Esquerra va donar suport a aquest règim, el Partit Popular també. Lògicament, serà molt difícil tenir un règim d'aquestes característiques amb una oposició frontal del Partit Socialista. No volem aquesta oposició. Estic demanant negociar. I estic demanant, una altra vegada més, ja no aprovar totes les (...) de les esmenes. No sé com dir-los que volem negociar un règim econòmic i fiscal que surti amb el suport de tots. Miri, el Partit Popular a nivell nacional vol un règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears. Jo record perfectament l'estiu de l'any passat quan estàvem preparant aquest projecte que sortia del Pla estratègic, on ens varen dir que seria impossible que el Govern plasmàs un projecte d'aquestes característiques. Vàrem plasmar el projecte. Vàrem dir que seria impossible negociar aquest projecte. Vàrem demanar una comissió en el Parlament, vàrem intentar negociar aquest projecte, vàrem intentar consensuar aquest projecte, vàrem poder introduir moltes esmenes, vàrem, al final, fracassar amb el consens absolut, perquè, insistesc, no va aconseguir el seu suport, i mirin, es va aprovar amb un 60-70% de vots del Parlament d'aquestes illes.

En aquest moment, la tramitació d'aquesta proposició de llei només depèn de la Mesa del Congrés dels Diputats. De ningú més. No li vull dir qui és el President de la Mesa del Congrés dels Diputats, lògicament, perquè ho sap millor que no jo. A totes les tramitacions de règim econòmic i fiscal que s'han fetes, és imprescindible que l'administració central i el Govern autonòmic, els dos executius, facin feina per avançar la labor del legislatiu. És imprescindible, perquè vostè que és un bon tècnic, i un tècnic rellevant, sap perfectament que és imprescindible que els executius puguin elaborar les premisses d'aquest projecte. Ho sap. A Canàries ha passat, i ha passat amb tots. No existeix cap possibilitat, per tant, d'accelerar la tramitació perquè ha de seguir el curs que imposa el Congrés. Sí és imprescindible accelerar aquesta comissió bilateral que, a més, esper que el seu grup voti que sí en el Congrés de Diputats de l'Estat espanyol. Estic convençut que votarà que sí, perquè no els provoca cap perjudici, només anirem a xerrar, no anirem a matar ningú. Per tant, crec que en aquest moment existeix un suport del Partit Popular nacional a l'existència d'aquest règim econòmic i fiscal diferenciat. I a l'exposició de motius, i jo ho he dit per activa i per passiva, existeix la filosofia del que ha d'esser aquest règim. I jo mai no he negat que aquest règim l'hauríem de negociar. Però jo també sempre he dit que aquest règim té uns mínims per esser règim. I ho he dit per activa i per passiva, i moltes vegades. Mesures que ajudin a salvar les nostres agricultures, la nostra indústria privada, sempre que no sigui un paradís fiscal, sempre que... en fi, no és que no li vulgui explicar una altra vegada tot. Ho he dit per activa i per passiva. També ens varen dir vostès que tot d'una que haguessin passat les eleccions això seria un drap banyat. Han passat les eleccions, avui estic aquí dient i comproment-me com a projecte estratègic i fonamental de la pròxima legislatura, aquest. I li torn a dir que no ha d'esser un projecte ni d'un partit ni d'una legislatura. I estic aquí comproment-me, jo. I està aquí el Govern, el President del Govern en el seu discurs d'investidura, i el Partit Popular. I està clar, està clar que haurem de convèncer molta gent, sempre ho vaig dir, i sempre ho he dit, perquè és lògic. Afectarem interessos de tercers. Per tant, serà lògic. I li torn a brindar la possibilitat, volem negociar. Volem negociar. Per nosaltres no quedarà. I per favor, separi sistema de finançament i corresponsabilitat de règim econòmic i fiscal. Els negociarem tots dos a la vegada. El que vostè vulgui, són separables, però els podem negociar tots dos a la vegada, el que vostè vulgui, però volem negociar.

Acab, Sr. President. Jo el tema de les manipulacions de xifres crec que és una argúcia que està fora de qualsevol to, perquè estam parlant de dades absolutament objectives. Jo estic segur que tendrem ocasió de poder-li demostrar que el seu ministre d'economia i hisenda té raó quan analitza les dades d'endeutament, i no en té vostè. Però tampoc no crec que sigui aquest moment objecte de fer un debat específic. El tema dels traspassos d'agricultura dels fons europeus, les transferències dels consells insulars, com s'ha fet sempre, es faran sempre complint estrictament la llei, i amb els requisits que la finançació sigui la correcta i l'adequada perquè es pugui prestar el servei. Als fons europeus s'aplicarà la legislació vigent. I vostè coneix que la legislació vigent, en aquest assumpte, fa distincions i divergències. I hi ha coses que són il·legals. El que sigui legal, el que sigui aplicació de la legalitat, es transferirà. El que la Unió Europea i l'administració central, l'estat membre, no permeti, no es podrà transferir.

El cànon de pedreres, jo no tenc entès que sigui necessària una figura legislativa, però com que puc estar equivocadament, li demanaria no pronunciar-me.

La reunió de la Comissió Mixta de Transferències, jo crec que és una cosa molt prudent, l'únic que passa és que jo no som el president de la Comissió Mixta de Transferències. No sé si ja ha passat la Vice-presidenta per aquí. Ha passat ja?. Si no ha passat li demanaria que li demanàs a ella, perquè és la presidenta i és qui la convoca.

I res més, Sr. President. Perdonin si em deix alguna cosa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el diputat senyor Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Molt breument, no? Diverses coses que jo crec que el Sr. Conseller s'ha deixat en el tinter, i que jo li havia demanat. I això que n'hi he demanades poques.

Quant al tema de les privatitzacions i al tema de les expectatives de cobrament dels expropiats en funció d'obres públiques dutes a terme pel Govern autònom.

Tema de solidaritat. Això és un tema espinós. Vostè ara a la rèplica em diu que el nivell de solidaritat és el que diuen les lleis, però això no em coincideix amb el discurs que ha fet al principi, on deia que els recursos rebuts i els recursos transferits per aquesta comunitat presentaven una situació de discriminació. Jo simplement li vull fer un marcatge en aquest sentit, perquè a mi em preocupa molt que es faci demagògia amb aquestes coses, i és molt fàcil fer demagògia. És molt fàcil dir "som solidaris nosaltres". Això ho diu tothom i tal. I quan estàs a un altre fòrum, amb un altre auditori, es parla de la discriminació, dels duros que se'n van a Madrid i no tornen i de totes aquestes qüestions. I jo crec que aquestes coses s'han de plantejar amb una enorme serietat, i quan es parla de si les transferències de renda, negatives o positives, són excessives o no, s'han de quantificar i s'han d'establir criteris i procurar no fer demagògia, perquè en definitiva s'estan tocant qüestions moltes vegades emocionals, irracionals, i que jo crec que contribueixen poc que un tema de per si delicat, sigui tractat amb la necessària racionalitat política. Per tant, faré el marcatge en aquesta compareixença, i a qualsevol altre àmbit de debat polític, sobre aquest tema.

Sobre el tema, jo diria que més de fons, jo no només he parlat de desequilibris territorials sinó del model econòmic que tenia aquesta comunitat, i que jo crec que el Govern autònom acríticament deixa anar, és un model que genera problemes en termes de pressió sobre el territori. Vostè mateix ha fet esment en la seva rèplica, i desequilibris socials, com molt bé ha manifestat el Sr. Quetglas en la seva intervenció, d'estacionalitat, de desarticulació del mercat de treball, i que vostè ha tornat a no fer esment d'aquesta qüestió. I del que sí ha fet esment, i s'ha rectificat en uns termes molt taxatius, és del tema de l'esgotament del model econòmic. Cosa que per cert no record haver sentit en els debats d'investidura d'aquesta comunitat, com a preocupació fonamental dels successius candidats a la Presidència d'aquesta comunitat. Més aviat, havíem de sentir unes relacions estadístiques hipertriumfalistes sobre el bé que anava el nostre model econòmic. Ara resulta que el conseller d'Economia i Hisenda troba que, com qualsevol pot saber i pot analitzar, està esgotat. Bé, confirmada aquesta disintonia entre uns discursos i uns altres, jo crec que les polítiques que vostè proposa i que vostè ens ha explicat en aquesta compareixença, són insuficients per a donar resposta a una situació tan greu com la que ens explica d'esgotament del model econòmic. No és suficient allò del règim econòmic especial, ni és suficient el tema de la innovació tecnològica, via BIT, i via altres vies.

I respecte al règim econòmic i fiscal especial, vostè tampoc no m'ha contestat a una darrera qüestió, que és quan jo li he dit per on creu que vendrà el retall, i amb quins termes vendrà el retall. I jo crec que vostè no em contesta perquè sap que el retall serà substancial. Jo crec que aquí està el nus de la qüestió. És a dir, vostè sap que aquest finançament suplementari que es contempla per a la Comunitat Autònoma, no vendrà mai de la vida. I que serà molt complicat que altres mesures, que es plantegen en aquest règim fiscal, surtin endavant. Per això, jo crec que no em contesta, però en tot cas li don l'oportunitat, si ho estima oportú, d'explicar-me per què vostè ha parlat que seria retallat, amb quin sentit creu que serà retallat, i fins on creu que serà retallat, el règim econòmic i fiscal especial.

I sobre el tema dels concerts, jo li he de dir que Esquerra Unida, lògicament, té un model autònom que va més enllà d'aquesta reforma estatutària que ara estem reivindicant i que ha estat rebutjada pel Congrés dels Diputats, amb el vot a favor per a aquesta reforma del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, ho vull fer constar d'una manera clara per si hi havia cap dubte, va més enllà d'això, i evidentment el model de concert és un model que encaixa perfectament en el model d'estat federal que a mig i llarg termini propugna Esquerra Unida.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Si vol pitjar el botonet. Gràcies. Pel Grup Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Realment jo no sé què pot haver passat perquè els projectes privats acollits, presentats, a l'objectiu 5b, pugin 3.000 milions de pessetes i la disponibilitat sigui de 80 milions de pessetes. Això és el que va dir fa uns dies el conseller d'Agricultura, el Sr. Marià Socías, i li diré on ho va dir. Ho va dir a la seu del Consell Insular de Mallorca quan va comparèixer juntament, o quan ens va visitar juntament amb el Sr. Soler. I em pareix que també es va dir als representants de la Mancomunitat del Pla, que varen quedar totalment deprimits. Recordarien unes declaracions, em sap greu ara no dur l'hemeroteca, d'algun batlle que deia que a ells, als batlles, els havien ajudat a crear unes expectatives que s'havien frustrat. Com a mínim, haurà de reconèixer que hi ha hagut una terrible desinformació sobre el tema atribuïble a qualcú.

En el tema de la solidaritat, manifesta que són i volen esser solidaris. Ara, curiosament, i per a un partit que es defineix com a nacionalista moderat, com vostès, només volen esser solidaris amb Espanya. Amb el tercer món no passen del 0'15%. Què es farà del 0'7%? Jo diria que això és una solidaritat per imperatiu legal, perquè de fet ha dit que només són solidaris fins allà on ho marca la llei. Això, evidentment, és un concepte un poc surrealista de solidaritat.

En el tema del 10%, evidentment, si discriminava ara, devia discriminar fa un any quan votaren afirmativament. I està clar, o estava clar, que el sistema no podia suposar majors ingressos per a les comunitats autònomes. Per tant, anava molt lligat al sistema competencial, llavors ha suposat a la pràctica, vostè mateix ho ha dit que tanmateix haguessin hagut de tornar els doblers pel nivell de competències que teníem. Al final ha suposat un augment d'ingressos, i, gràcies a això, s'hi han acollit. I entra a fer una revelació: el concert econòmic és inaplicable. És molt possible, vull dir, en l'actual correlació de forces de l'Estat espanyol, és inaplicable. Ara, no sé si és inaplicable tècnicament. Perquè si vostè no creu en el concert econòmic, ho havia de manifestar cada vegada que hem presentat una proposta de resolució reiterant l'aprovació, o la tramitació i l'aprovació, de la reforma de l'Estatut de l'any 1991. I vostès, una i una altra vegada, s'han recreat en el vot afirmatiu i en la demanda de l'aprovació d'aquest estatut. És quan li deia que nosaltres començam, i li diré ara que no hi ha mitjans de comunicació, ens cansam de fer de comparses en aquest tema. Perquè no tornarem a fer de comparses en una tramitació similar, si vostès no ens donen garanties que llavors a Madrid podran defensar amb força el tema que s'aprova al Parlament de les Illes Balears. I compartesc la filosofia. És a dir, jo defensaré el concert econòmic. Ara, evidentment, això no significa que haguem de renunciar a avançar passa a passa cap a un nivell de competències més elevat i a un sistema de finançament més just.

I finalment, l'únic que pot justificar el nostre fet diferencial és el fet insular, bé, resulta que Catalunya no té fet diferencial perquè no és una illa. Em pareix que nosaltres, i això ho vaig argumentar reiteradament durant la tramitació de l'estatut fiscal, i li vaig posar molt en clar que per a nosaltres l'única possibilitat de convèncer la resta de forces polítiques, o el conjunt de forces polítiques a nivell d'estat, era fent molta d'incidència sobre el nostre fet diferencial, que evidentment no és només l'insular. I aquí hi ha tot el tema cultural, lingüístic, històric, d'una economia molt diferenciada, etc. El que passa és que s'ha de predicar amb l'exemple. I jo li confés que veig amb esperança, veim esperançats les declaracions que està fent l'actual President, que veurem com es confirmen. Ben prest tenim unes interpel·lacions i es concretaran.

I finalment, crec que hauríem d'aclarir el que és transferible als consells insulars dels fons comunitaris, partint d'una premissa, dependrà molt del concepte que tenguem dels consells insulars. Si només entenem que són administració local, ens situarem fora de la legalitat, ara si entenem que són un òrgan autònom, que per l'Estatut d'Autonomia està capacitat per rebre competències autònòmiques, aleshores, podem reclamar l'aplicació dels fons comunitaris. Aquesta, tal vegada, serà una discussió que tendrem molt prest. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista, el diputat senyor Quetglas té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Matas, li puc fer un prec? Abandoni la seva vocació de fer oposició a Madrid a través de persona interposada, el Grup Parlamentari Socialista al Parlament de les Illes Balears. Miri, aquí vostès són el Govern, nosaltres som l'oposició. Això és una institució autònoma, nosaltres tenim el màxim respecte envers les institucions autònòmiques, envers la nostra autonomia, per tant no carregui al deure d'un grup que aquí exerciti modestament, el millor que pot, l'oposició, els temes que se substancien a uns altres fòrums on el seu partit fa oposició, i molt bé que la fa jutjant pels resultats, i per temes que se substancien allà perquè les competències són allà. Per tant, si xerram de les Illes Balears, xerram dels problemes de les Illes Balears.

Miri, solidaritat. Serem telegràfics per acabar aviat. Bé, resulta que no ho som, els més solidaris, Sr. Matas. Jo comprenc que a vostè li poden haver caigut com un gerro d'aigua freda damunt del cap, perquè li ha destrossat el seu esquema, els recents estudis que s'han vengut publicant al llarg dels darrers mesos, i fins i tot del darrer any, sobre una institució que des de fa molts d'anys estudia la renda nacional a Espanya i la seva distribució, que és el Banc de Bilbao. Actualment Banc de Bilbao-Vizcaya, i que traslladats aquests estudis a la realitat, resulta que no és veritat que les Illes Balears siguin les més solidàries. No sols no és veritat, sinó que quasi quasi són les menys. Per què?, perquè a aquestes illes existeixen més bosses de frau fiscal que a altres llocs. Intuïtivament sembla que és aquesta la resposta. Per què l'estructuració de la nostra economia permet una al·lusió fiscal, ara m'estic referint, no a borses de frau, sinó a una evolució legal més grossa que estructures econòmiques més rígides i menys opaques o menys beneficiades fiscalment o sota qualsevol altre tipus de mesures tributàries?, tampoc pot ser, no ho sabem, però al final, quan es fan comptes, resulta que, miri per on van les coses, miri la casualitat, la més solidària és Navarra, que té concert econòmic, miri per on. Per tant, deixem aquests tòpics, perquè quan es contrasten amb les xifres i amb la realitat, senzillament, no són ver.

Sr. Matas, a veure, intentaré posar el mateix èmfasi i la mateixa teatralitat que vostè per fer-li una pregunta, és que vostè diu que el 10% de participació a l'IRPF significa ingressos addicionals per al finançament d'aquesta comunitat autònoma?, vostè diu això?, perquè si diu això, jo prenc nota, amb la mateixa teatralitat que vostè, i me la guard, perquè ja ens trobarem amb aquesta ..., no és ver, vostè ho sap, vostè sap que això no és cert, que això altera el fons de finançament, però no altera la quantia total del finançament que rep aquesta comunitat autònoma, perquè si no no existirien els límits, perquè si no, no hi hauria cap raó per estar al 10 i no al 15. I com que vostè sap que és així, no li ho dic a vostè, perquè ho dic per il·lustrar els altres diputats i la premsa, que ja no hi és.

Vostè parla de desastre de corresponsabilitat fiscal, però si no n'hi ha encara de corresponsabilitat fiscal, parlem d'una corresponsabilitat fiscal que és un *desideratum* de futur que només existeix al Llibre Blanc i que entre tots hem de posar en marxa. Benvinguda la corresponsabilitat fiscal, sí que li acceptam el rept de col·laborar a posar-la en marxa i a veure si d'aquesta corresponsabilitat fiscal surt d'aquesta comunitat autònoma una política fiscal socialment progressiva, no regressiva, una política fiscal al servei dels ciutadans més desfavorits i no una política fiscal al servei de determinades classes que seran aquelles a les quals vostè sembla més predisposat a emparar. Llavors veurem si ens trobarem, tal vegada la nostra filosofia política respectiva ens impedeix trobar un consens, que és el que jo sospito.

Benvingut, concert econòmic inaplicable. La primera vegada que ho sent a dir, però, miri, la inaplicabilitat del concert econòmic és l'excepcionalitat del concert econòmic que té en els territoris històrics forals del País Basc i Navarra, és tan excepcional que la varen mantenir fins i tot durant el franquisme, fixi's vostè, intentar estendre aquest model, vostè ho ha dit, però nosaltres ho hem dit moltes vegades, és absolutament impossible dins el context del disseny que es fa del marc constitucional de les autonomies, per tant, jo estic molt satisfet de sentir-li a dir que el model de concert econòmic que va sortir d'aquest parlament cap al Congrés dels Diputats, és absolutament inviable, perquè és un dels greus vicis que duia aquest projecte de llei, un dels més greus que duia.

Demana perdó a la resta de partits si s'han sentit al·ludits, crec que ells no, l'únic que s'hi ha referit ha estat vostè, jo parlava dels partits amb representació al Congrés de Diputats, parlava dels partits de Madrid, que el projecte de llei no tendria cap suport de cap partit a Madrid, perquè també vull veure la posició d'Esquerra Unida al Congrés de Diputats amb un projecte de llei de règim econòmic i fiscal per a la comunitat autònoma més rica d'Espanya, també la vull veure, ja ho veurem.

Llevi-s'ho del cap, Sr. Matas, un projecte de llei de règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears, amb el suport de tots, que és el que vostè ha demanat, és impossible, és inviable, per raons de filosofia política fonamental. Vostè dir, bé, això dependrà de la tramitació, dependrà de la Mesa, dependrà de ..., miri, a la Mesa i a la Junta de Portaveus del Congrés de Diputats, el Partit Socialista no té majoria, és a dir, la tramitació no dependrà només de la voluntat del president, dependrà d'un òrgan col·legiat on hi ha una representació proporcional, i el Grup Socialista no en té de majoria, per tant, si tots els altres s'hi posassin d'acord, la tramitació podria ser tan ràpida com volguessin, la tramitació no s'endarrerirà, tampoc no s'accelerará, continuarà el seu ritme i probablement aquest projecte es veurà prest, i llavors veurem on és cada un.

Lament que s'hagin confirmat els nostres temors que anunciàvem en relació al tema de les transferències als consells insulars del fons 5b dedicat anteriorment a agricultura, actualment desviat cap a altres conselleries, ho lament perquè el seu pronunciament en to de quasi amenaça significa que el nostre temor que es produïa una buidor de les competències, una buidor del fons que manejava anteriorment la Conselleria d'Agricultura i que actualment es dilueix en les altres conselleries, com a passa prèvia a la transferències en matèria d'agricultura, és un fet, i ens preocupa, i insistesc, oposarem la nostra força política i parlamentària a aquest fet, i supòs que no serem els únics, que hi haurà altres grups.

I ja en to menor, si m'ho permet, quasi quasi una broma, és a dir, això del model esgotat de què vostè va parlar l'altre dia, n'ha parlat en més ocasions, i el Sr. Grosske també hi ha fet al·lusió, jo record que el progrés dels anys 60 i 70 ja en parlava de model esgotat, i miri si ha durat el model, per tant jo no estaria tan segur ni seria tan dogmàtic sobre l'esgotament dels models, no estic fent dogma, no n'estic segur, però, en qualsevol cas tenc els meus dubtes que es puguí anunciar la mort, l'esgotament del model amb aquesta rotunditat, en el fons la història és molt més caparruda de la voluntat d'un govern i fins i tot que la voluntat de tot un parlament; la història ens dirà si el model està esgotat o presenta potencialitats desconegudes que d'aquí trenta anys, tal vegada vostè i jo, si tenim salut, podrem continuar discutint.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. En torn de contrarèplica ... Atesa l'hora que és, li deman brevetat, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Sí, molta brevetat. Jo intentava, senyores i senyors diputats, Sr. President, jo intentava fer una explicació dins una comissió i que servís, lògicament és difícil fer intercanvi sincer d'opinions francament amb vostès, perquè vostès tot d'una treuen el titular, i el titular, a més, tret de context, bé, és que ara efectivament ja no valia la pena, però tret de context. A veure.

Jo sempre he dit que el model està esgotat a mig termini, sempre ho he dit, a mig termini, el mig termini que nosaltres vàrem xifrar, el mig termini en termes econòmics sol estar entre els 5 i els 10 anys, en termes econòmics; clar, lògicament, això crec que estudiant una mica la situació, crec que els economistes hi estan d'acord, lògicament si no es prenen mesures que canviïn. I que està esgotat no vol dir que ens n'anem en orris, vol dir que no serem capaços de produir la mateixa riquesa que produïm ara, i és lògic, perquè quan dic que a l'estiu les nostres dades econòmiques són difícilment superables, és perquè l'estructura econòmica funciona al cent per cent i no té possibilitat d'expansió més que incrementar productivitat, i això és difícil, efectivament. I la distorsionalitat és un dels criteris bàsics que s'estableix al règim econòmic i fiscal.

Quant al tema de les privatitzacions, efectivament, enguany ja és un fet la privatització d'Isba, Isba Serveis, Bitel, l'extensió dels centres balears a Europa, tal com vàrem prometre, i es convoca en aquests moments el plec d'Agama, per a l'any que ve no li ho puc anunciar, en aquests moments feim l'avantprojecte de pressuposts, permeti'm que sigui el Consell de Govern quins seran els projectes de privatització que ampliarem.

Quant al problema de les expropiacions, miri, nosaltres trigam entre 30 i 90 dies, a les expropiacions passa exactament igual a Andalusia, a Madrid, a Catalunya o al País Basc, s'han de pagar segons les regles establertes a la llei, i estableixen uns trams diferenciats. Li puc assegurar que en el moment en què entren a la Tresoreria es paguen, si la legislació de les expropiacions s'ha de canviar, jo crec que és possible que el Partit Socialista la canviï a Madrid sense cap problema.

Clar, miri, Sr. Grosske, jo el tema que el retall que vendrà serà substancial o no, jo no puc endevinar en aquest moment quins serà el retall, o el no retall, o més, no ho sé, és impossible perquè no sé, en aquest moment no tenc les eines, que una de les eines bàsiques és que els dos executius s'hagin posat a fer feina per anar esbrinant la tasca que és molta i molt dura, jo no ho puc endevinar, però no em pot negar mai que jo no he dit sempre que aquí el règim econòmic i fiscal l'hauré de negociar, això li vaig dir a vostè el primer dia, i lògicament l'únic que en aquests moments estic en condicions de dir-li és quina és la filosofia que ha assumit el Partit Popular, quines són les línies bàsiques que ha de tenir un règim d'aquestes característiques, però que per a mi, i li ho he dit mil vegades, és prioritari tenir un règim econòmic i fiscal, cosa que pareix que per a vostès no ho és tant. Mirin, tal vegada quan hagin passat aquests 30 anys que diu el Sr. Quetglas, es valorarà la importància d'haver introduït aquesta diferència del règim fiscal, perquè sempre es podrà anar progressant quan tenguem el règim, però establir aquesta diferència, en 150 anys, a Espanya no n'hi ha hagut cap, ni una. Si realment estiguéssim interessat a aconseguir això, ens hauríem de posar a fer feina per aconseguir-ho, ja veurem després si aconseguim el màxim o el que ens donin, però si realment volem defensar això, ho hem d'aconseguir i hem de convèncer molta gent. Perdó, però és que amb aquest tema m'enval ...

El tema de 80 milions, 80 milions és la disponibilitat que existeix en aquest moment després d'haver executat tota l'annualitat de l'any 95, l'annualitat del 96 serà la mateixa que està establerta al programa, senzillament, això no vol dir que no s'ha gastat el 5b, el que passa és que s'ha esgotat.

El *Leader*, no em donin cap culpa del *Leader*, eh?, ni una, la té tota Madrid, eh?, és Madrid que ha repartit el *Leader*, ben alerta, aquí no hi hem intervingut ni això, és Madrid que ha fet el desastre que serà aquest *Leader*.

Solidaritat més enllà de la llei, jo no he dit que la solidaritat sigui imposada a la llei, jo he dit que la solidaritat està establerta, perquè és constitucional i està establerta i reglada per la llei, lògicament.

El 15%, Sr. Sampol i Sr. Quetglas, i mirin que no és la meua intenció *-redoble-*, perquè no és la meua intenció demostrar-los el seu desconeixement, el 10% de l'IRPF sí suposa més fons, i ara m'he equivocat, perquè jo li volia fer una aposta. Si suposa més fons el 10% de l'IRPF, vostès ens aprovaran el règim econòmic i fiscal? Li faig aquestes missions, li aconsell que es llegeixi l'acord del 10% i el 15% de l'IRPF i veuran com sí són més fons, no és un canvi, no és haver de tornar el que vostè diu que haurien de tornar, no, no, l'aprovació del 10 i del 15 sí suposa més fons per a les comunitats autònomes, sempre, *en todo lugar y en todas*, sempre, i m'estranya que vostès ho desconeguessin, sobretot vostè, Sr. Quetglas, que pareix mentida, cregui'm.

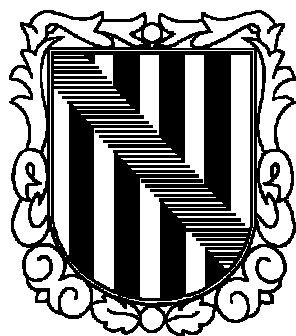
El tema de l'estudi del BBV, jo estic per pregar al meu grup parlamentari que tengui a bé de presentar aquesta moció que exposa el Sr. Quetglas al Ple del Parlament perquè puguem debatre aquest estudi del BBV i el tema de la solidaritat d'aquestes illes amb llum i taquígrafs, i efectivament que puguem debatre aquests presumptes resultats d'aquesta anàlisi del BBV que el Sr. Quetglas ha dit aquí que no som la comunitat més solidària. Jo no he dit que no estigués d'acord amb el concert econòmic, no em treguin les coses de context, estic parlant amb tota franquesa, jo els he dit a vostès, que avui, tal com està l'estructura de poder, de desenvolupament autonòmic, és somniar coloms que s'aplicarà el concert econòmic a quinze autonomies, perquè, entre d'altres coses, si no es reparteix l'estructura central d'una altra manera no dona, i lògicament el que estic dient és que en aquest moment com que jo vull el millor per als meus ciutadans, i sobretot vull que em passin comptes, i tant de bo hagués pogut aquí passar comptes com vostè ha insinuat de tot el que vaig dir fa dos anys, perquè hagués passat gust. Miri, això és el que em comptarà a mi, el que aconseguim al final, jo sé que un concert en dos anys no l'aconseguiré, ni en tres ni en deu, perquè un concert és difícil d'aconseguir en aquest moment per l'estructura. Lògicament seria el meu somni, que ningú no digui que no estic d'acord amb el concert, hi estic totalment d'acord, però som realista i intent aconseguir el millor per a la meva comunitat.

Per acabar, Sr. Quetglas, miri vostè el que diu, que és impossible que hi hagi un règim econòmic i fiscal que tengui el suport de tots els partits polítics de signe contrari i tal, i Canàries?, i Canàries, Sr. Quetglas?, són d'una raça distinta?, on el PSOE, el PP i tots els partits nacionalistes votaren a favor a tots els llocs, i Canàries, Sr. Quetglas?

Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Esgotat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies a tots.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma